

ning gjentaget, at fra den nævnte Tid, den 15de Oktober 1868, udbetales de paalydende Beløb i Kjøbenhavn ved Finantskredittkassen og udenfor Kjøbenhavn ved alle Kongelige Amstuer mod Aflevering af Kreditbeviserne. For den følgende Tid, fra 15de Oktober 1868, godtgjøres ingen Renter, hvorimod Kreditbeviserne indtil 31te December 1868 vilde blive modtagne i de Kongelige Kasser som Betaling; men efter den 31te December 1868, da Indløsningen efter Loven af 27de Marts 1866 § 2 skal være tilendebragt, ere de uden al Ghyldighed. Ihændehaverne advares derfor om at lade deres i Genhold til bemeldte Lov udstedte Kreditbeviser indløse inden denne Tid, da disse, ligesaaalidet som nogen den vedkommende Rentearvisning, senere end den 31te December 1868 vilde kunne blive indløste. — Af Kreditbeviserne af 1866 er kun forblevet uindløst netop 1 Kreditbevis paa 100 Rd., med Renter for $\frac{1}{2}$ Aar til 15de Oktbr. 1868 2 Rd. 48 $\frac{1}{2}$, og man vilde naaget de anførte Bestemmelser ikke godt kunne undlade at indløse dette Kreditbevis, hvis det fremkom. Da der nu maa siges at være nogen Sandsynlighed for, at dette ene netop er det, som af Fru Møller angives at være tabt, turde Villighed tale for at udbetale hende Kreditbevisets paalydende Beløb og da hun er villig til at stille Sikkerhed for det Tilfælde, at Kreditbeviset maatte fremkomme til Indløsning, hvilket efter den Maade, hvorpaa det angives at være tabt, ikke er nogen Umulighed, maa man finde det tilraadeligt at udbetale hende de til Bevilling indstillede Summer paa det Vilkaar, at Statskassen faar Sikkerhed indtil Forældelses-tidens Udløb i et Depositum af uopsigelige 4 pCt.s Statsobligationer.

Til § 7.

Til 1. Forinden Askesfor og Justitssekretær Sveinsfons Afstedigelse ved Allerhøieste Resolution af 19de August 1870 havde Finantsministeriet efter Justitsministeriets Begjæring samtykket i, at der fra 1ste Oktober f. A. at regne og indtil Størvælsen af den ham tilfaldende Pension i Genhold til Anordning for Island af 31te Mai 1851 § 6 var fastsat ved Lov, paa forventet Bevilling udbetaltes $\frac{1}{12}$ maanedlig af 450 Rd. Det derefter Rigsdagen den 5te Oktober f. A. forelagte Lovforslag blev under dets 2den Behandling i Folkethinget den 11te Marts d. A. taget tilbage af Regjeringen med særligt Hensyn til Lov af 2den Januar d. A. om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget. Den fornødne Efterbevilling af de saaledes for de 6 Maanedes Oktober 1870 til Marts 1871 udbetalte 225 Rd. søges derfor her.

Forslaget om en extraordinær Understøttelse af 30 Rd. aarlig til forhenværende Over-spillemand Kasinusen er foranlediget ved Folkethingets Beslutning af 28de Marts 1871, hvorved hans Andragende om saadan Understøttelse henvises til Finantsministeren. I en Alder af 14 Aar indtraadte han i Juli 1847 i Militærtjenesten som Spillemand; i Træningen ved Kolbing den 20de April 1849 fik han et Skudsaar i højre Ben, som dog helbrededes, saa at han kunde deltage i hele Felttoget 1850; i det paafølgende Aar skal Saaret efter hans Angivelse igjen være brudt op; herom gives ingen nærmere Oplysning, men ialtfald maa Saaret derefter være blevet fuldkommen lægt, da han siden uafbrudt har kunnet forrette sin Tjeneste, i 1864 deltog i hele Krigen og i 1865 blive stillet for en Værnepligtig, altsaa endnu dengang har været fuldkommen tjenstdygtig som Soldat. I Slutningen af 1867 blev han kasseret for Folgerne af en Betændelse i højre Fodled, og da hans Tjenestetid, beregnet efter Loven af 9de April 1851 (altsaa fra det fyldte 18de Aar, Juni 1851, men med 3 Aars Tillæg for Hæders-tegn og et Felttog), kun udgjorde 19 Aar, og han saaledes ikke var pensionsberettiget, tillagdes der ham efter den nævnte Lovs § 6 en extraordinær Understøttelse af 66 Rd. aarlig. Den Tilstaaelse af Invalidforsorgelse kunde der nemlig ikke være Tale, da det maa anses for afgjort, at den Sygdom i Fodledet, hvorfor han kasseredes, slet ikke stod i nogen Forbindelse med